

Medlem misforstaar, er, at der kun kunde ydes 10 pCt. af Anskaffelsessummen i Henhold til § 5, men der kan ydes 20 pCt., 10 pCt. af Kommunerne og 10 pCt. af Staten. Det er det, jeg gerne vil slaa fast. Det, der er Tale om her efter det, der er oplyst, er, at Stat og Kommune i Fællesskab skulde yde 14½ pCt., altsaa 7¼ hver, og at Indenrigsministeren sagde: Paa dette Tidspunkt har jeg intet imod, at den paa-gældende Kommune yder de 14½ pCt. Staten vil efterbetale Kommunen sin Del, naar vi naar det Tidspunkt, da § 5 paa lovmæssig Vis kan træde i Anvendelse. Altsaa, jeg konstanterer blot, at der foreligger ikke noget ulovligt, og at det ærede Medlems Bemærkning altsaa ikke er korrekt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen skal jeg sige, at jeg ikke har nævnt Spørgsmaalet om Lønningerne for at rette nogen Bebrejdelse mod den ene eller den anden Part, men har blot nævnt det som en Partsinteresse i hele Spørgsmaalet om Boligbyggeri.

Det ærede Medlem sagde, at der herinde fortrinsvis arbejdes efter Akkordpriser og ikke saa meget efter Timeløn som ude i Provinsen. Det tvivler jeg ikke om, naar det ærede Medlem siger det. Men man kan vel nok gaa ud fra, at de københavnske Bygningshaandværkere ikke arbejder efter Akkordpriser, som giver en ringere Fortjeneste, end hvis de arbejdede paa Time-løn. Jeg vil gerne lige nævne et Eksempel paa Forskellen. Efter statistiske Efterretninger forud for det sidste Pristals Indvirken havde Murersvende i København i Juli Kvarstal 1925 en Timebetaling af 278 Ø. og i Provinsen 172 Ø., altsaa en Krone mindre; selv om det maaske ogsaa er et af de Bygningsfag, der har den største Forskel, ligger dog i alle Fag, der har med Byggeri at gøre, Lønnen i København betydeligt over den i Provinsen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen kan bedre tale om den Skrivelse, der er blevet omtalt af den højtærede Minister, eftersom han, efter hvad jeg har forstaaet, havde læst den, end vi andre, som ikke havde læst den og kun havde hørt et Citat af den højtærede Minister. Det ærede

Medlem er altid meget tilbøjelig til at slaa fast. Men man skal dog være noget varsom med i et saa vigtigt Spørgsmaal, som dette eventuelt kan blive for Staten, i en kort Bemærkning at slaa fast, hvad der nu er det rigtige.

Jeg har ikke paa nogen Maade draget det ærede Medlem Hr. Simonsens Udsagn i Tvivl. Jeg gjorde blot opmærksom paa, at det maatte bero paa en Fejltagelse af det ærede Medlem, naar han sagde, at der var kommet 690 Andragender fra Aarhus. Det er umuligt. Der er kommet Andragender om Støtte af Statsboligfonden til 690 Lejligheder. Det er noget andet. Andet har jeg ikke bemærket om det.

Henningsen: Det ærede Medlem Hr. Kragh udtalte i Gaar, at da vi fik Loven om Laan af Statsboligfonden i 1922, havde vi ganske vist nok Arbejdsløshed og ogsaa Bolignød, men det var ikke de to Ting, der havde været afgørende for ham for Fremsættelsen af Lovforslaget. Nej, det afgørende for det ærede Medlem var, at det kunde befrygtes, at vi kom op paa et Prisniveau, som vilde medføre ret store Tab for dem, der byggede Huse under Højkonjunkturen. Og det er jo rigtigt. Da vi fik Loven af 1922, var der tre Faktorer, der blev taget i Betragtning under Overvejelserne: Bolignøden, Arbejdsløsheden og Prisfaldet. Vi har endnu de to Faktorer: Bolignøden og Arbejdsløsheden; men den tredje Faktor er ikke til Stede mere, den store Risiko for Stat og Kommune ved at yde Laan til Boligbyggeri eller Statsstøtte gennem Statsboligfonden er ikke til Stede, og det er derfor noget uforstaaeligt, at Venstre som Parti kan gaa imod dette Lovforslag nu, da vi staar overfor en Forlængelse eller Afvikling af den Lovgivning, det selv har paabegyndt. Risikoen for Stat og Kommune er i alt Fald nu minimal.

Et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde nogle Bemærkninger om, vil jeg ogsaa gerne nævne. Jeg sagde i Slutningen af min Tale, at det var værd at undersøge, om der ikke var Prisaftaler, som i utilbørlig Grad fordyrede Boligbyggeriet, og dette Spørgsmaal blev yderligere uddybet af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem Hr. Kragh udtalte sig ogsaa om dette Spørgsmaal, og jeg forstod paa det ærede Medlem, at han var enig i den Betragtning, at hvis der var Prisaftaler, som fordyrede Boligbyggeriet, skulde de bekæmpes, og spurgte i denne Forbindelse den højtærede Minister, om han havde fulgt Nævnets Arbejde med Op-